

12. "Ukrainian legal terminology", available at : <http://www.marazm.org.ua/document/termin/index.php?file.txt>.

УДК 351.813.2 (477)

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ І ВАНТАЖІВ МОРСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Пеховський А.Ю., аспірант

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
pekhovski@mail.ru*

У статті досліджено правові засади регулювання сфери перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, наведено і обґрунтовано аргументи, що свідчать про публічно-правову природу такої діяльності. Виокремлено групи публічно-правових відносин у цій сфері, розкрито їх зміст та запропоновано окремі напрями їх удосконалення.

Ключові слова: морський транспорт, перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, адміністративно-правове регулювання, об'єкт адміністративно-правового регулювання.

ПЕРЕВОЗКИ ПАССАЖИРОВ И ГРУЗОВ МОРСКИМ ТРАНСПОРТОМ КАК ОБЪЕКТ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

Пеховский А.Ю.

*Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина
pekhovski@mail.ru*

В статье исследованы правовые основы регулирования сферы перевозки пассажиров и грузов морским транспортом, приведены и обоснованы аргументы, свидетельствующие о публично-правовой природе такой деятельности. Выделены группы публично-правовых отношений в этой сфере, раскрыто их содержание и предложены отдельные направления их усовершенствования.

Ключевые слова: морской транспорт, перевозки пассажиров и грузов морским транспортом, административно-правовое регулирование, объект административно-правового регулирования.

TRANSPORTATION OF PASSENGERS AND GOODS BY SEA AS OBJECT ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

Pehovsky A.Y.

*Zaporizhzhya National University, str. Zhukovsky, 6, Zaporizhzhya, Ukraine
pekhovski@mail.ru*

In the article the legal framework governing the transport of passengers and goods by sea, the content of such concepts as "transport", "maritime transport", "transportation of passengers by sea", "carriage of goods by sea", "administrative regulation", and concluded private legal nature of relationships that flow from the conclusion, execution and termination of the contract for the provision of transport services of passengers and cargo marine transport means.

It shows and substantiates arguments that suggest the public legal component in the transport of passengers and goods by sea. Examined groups of public legal relations in this area, which are the subject of administrative and legal regulations and require further scientific development within the administrative and legal science, including relations: 1) public administration in the field of maritime transport, including a so-called public transport services; 2) arising on the resolution of public disputes relating to dispute decisions, actions or inaction of government agencies in the field of maritime transport; 3) matters arising over offenses in violation of rules and security of passengers and goods by sea needs need to bring the perpetrators to administrative responsibility.

The conclusion is that much of the legal relations arising on the transportation of passengers and goods by sea occur between public administration that implements the state policy in the field of management of sea passenger and freight traffic, carriers that provide transportation services and passengers and owners (administrators) cargo apparently and undoubtedly is the sphere of legal regulation of public sector national law – administrative law, the rules in this area which require proper improvements.

Key words: maritime transport, passenger and goods by sea, administrative regulation, object of administrative and legal regulation.

Морський транспорт є важливою складовою народногосподарського комплексу. Правові відносини щодо перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом не мають свого чіткого

інституційного регулювання, вони регулюються нормами Закону «Про транспорт», Водного кодексу України, Кодексу торговельного мореплавства України, Господарського кодексу України та інших як законодавчих, так і підзаконних нормативних актів. Розпорошеність правових норм, які регулюють питання перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, пояснюється міжгалузеву природою інституту морського права, в межах якого слід виокремлювати відносини різної галузевої належності, як публічно-правові, так і приватно-правові, зокрема відносини, що пов'язані з публічним адмініструванням перевезення пасажирів і вантажів даним видом транспорту та встановленням адміністративної відповідальності за вчинення правопорушень у даній сфері.

Багатогранність цих відносин зумовлює необхідність їх належного правового регулювання, що є вкрай необхідним для стабільного функціонування та розвитку сфери морських перевезень, потенціал якої в Україні є значним та використовується не в повній мірі, враховуючи довжину морського узбережжя України 1 900 км, наявність виходу до морів, а також виходу судноплавних річок до морського узбережжя і виходячи з того, що Україна заявила про свої наміри стосовно інтегрування в міжнародне співтовариство щодо водного (морського) транспорту.

Таким чином, досить актуальним дослідницьким завданням є виокремлення сфери та меж адміністративно-правового регулювання перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, що дасть поштовх для дослідження та розвитку системи адміністративно-правових відносин у цій сфері, зокрема щодо встановлення адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері перевезень пасажирів і вантажів засобами морського транспорту.

Проблематика адміністративно-правового регулювання перевезення пасажирів і вантажів різними видами транспорту була об'єктом дослідження ряду науковців, зокрема слід виокремити такі роботи: О.Б. Черномаз «Адміністративно-правове регулювання правовідносин у сфері пасажирських перевезень на залізничному транспорті» [1], І.Я. Козачок «Адміністративно-правові засади забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті» [2], А.П. Калінченко «Адміністративно-правові засади нагляду та контролю за безпекою судноплавства в Україні» [3]. Та все ж питання перевезення пасажирів і вантажів окремими видами транспорту досліджувались переважно з огляду на їх приватно-правову природу як сферу господарсько-правових відносин, зокрема в роботах О.В. Клепикової «Правове регулювання перевезень вантажів морським транспортом» [4], Е.М. Деркача «Правове регулювання перевезення вантажів залізничним транспортом» [5]

Водночас слід зауважити, що на теренах нашої держави в її науковому просторі питання адміністративно-правового регулювання перевезення пасажирів і вантажів різними морським транспортом не мали свого належного наукового аналізу, що з урахуванням вищезазначеного зумовлює актуальність їх вирішення в межах даної наукової статті.

Метою дослідження в межах статті є обґрунтування сфери перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом як об'єкту адміністративно-правового регулювання. Для досягнення даної мети в роботі слід виконати *наступні завдання*: з'ясувати публічно-правову природу сфери перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, виокремити ознаки та навести поняття перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом як об'єкту адміністративно-правового регулювання.

Щоб з'ясувати адміністративно-правову складову сфери перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, необхідно визначити стан нормативного регулювання таких понять, як «транспорт», «морський транспорт», «перевезення пасажирів морським транспортом», «перевезення вантажів морським транспортом», «адміністративно-правове регулювання».

Правове регулювання транспорту в Україні здійснюється на рівні Закону України «Про транспорт» від 10 листопада 1994 року № 232/94-ВР [6], у статті 1 якого визначено, що транспорт є однією з найважливіших галузей суспільного виробництва і покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Цим же законом визначено види транспорту в Україні, які входять до єдиної транспортної системи України, однак класифікація видів транспорту потребує узгодження, адже морський транспорт, як і всі інші види транспорту, віднесено до транспорту загального користування (тобто спрямовані на надання послуг по перевезенню пасажирів), і тільки залізничний транспорт виокремлено як такий, що відноситься до промислового транспорту. Тому, на нашу думку, у законі має бути здійснено поділ транспорту на пасажирський та вантажний.

Чітке визначення морського транспорту на законодавчому рівні відсутнє. Так, вищевказаний закон не дає поняття морського транспорту, а помилково, на нашу думку, у статті 24 перераховує його склад,

до якого відносить, крім морських судів, підприємства морського транспорту. Спеціального закону, який би визначав поняття, різновиди морського транспорту та правовідносини щодо його використання, немає. Водний кодекс України (далі – ВКУ) від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР [7], який регулює правові відносини, що виникають з приводу раціонального використання вод для потреб населення, теж не дає визначення водного (морського) транспорту.

Кодекс торговельного мореплавства України (далі – КТМУ) від 23 травня 1995 року № 176/95-ВР [8], який регулює відносини, що виникають з торговельного мореплавства, тобто діяльності, пов'язаної з використанням суден для перевезення вантажів, пасажирів, багажу та пошти, рибних та інших морських промислів, не конкретизує поняття «морський транспорт», а закріплює поняття торговельного судна як самохідної чи несамохідної плавучої споруди, що використовується для перевезення вищезазначених об'єктів.

Натомість існують законодавчі акти, які визначають правовий статус інших видів транспорту: Закон «Про автомобільний транспорт», Закон «Про залізничний транспорт», Повітряний кодекс. Так, Закон України «Про залізничний транспорт» від 4 липня 1996 року № 273/96-ВР [9] визначає залізничний транспорт як транспортні засоби (залізничний рухомий склад, вагони всіх видів, локомотиви, моторейковий транспорт) і контейнери, а також виробничо-технологічний комплекс підприємств залізничного транспорту, призначений для забезпечення потреб суспільного виробництва і населення країни в перевезеннях у внутрішньому та міжнародному сполученнях і надання інших транспортних послуг усім споживачам без обмежень за ознаками форми власності та видів діяльності. Закон України «Про автомобільний транспорт» від 5 квітня 2001 року № 2344-III [10] визначає автомобільний транспортний засіб як колісний транспортний засіб (автобус, вантажний та легковий автомобіль, причіп, напівпричіп), який використовується для перевезення пасажирів, вантажів або виконання спеціальних робочих функцій.

Як зазначають автори коментаря до КТМУ, поняття «транспорт» є ширшим за поняття «транспортний засіб», а відповідно, поняття «морський транспорт» є ширшим за поняття «морське судно», і пропонують під морським транспортом розуміти сукупність механічних засобів, за допомогою яких здійснюються перевезення, а також увесь виробничо-технологічний комплекс, за допомогою якого надаються послуги з перевезення та інші транспортні послуги споживачам у сфері торговельного мореплавства, а під морським судном – різновид транспортного засобу, тобто пристрій, що призначений для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів [11].

Підтримуючи їх, все ж вважаємо, що необхідно законодавчо закріпити поняття «морський транспорт» у Законі «Про транспорт» або новому Законі «Про морський транспорт», у якому, крім іншого, необхідно вписати його різновиди, правовий статус та порядок використання. Втім, цілком логічним є те, що в законі мають бути відмежовані види морського транспорту та інфраструктури морського транспорту. Так, до морського транспорту мають бути віднесені морські транспортні судна, які здійснюють перевезення пасажирів і вантажів всіх форм власності. До інфраструктури морського транспорту мають бути віднесені: 1) підприємства морського транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти; 2) судноремонтні заводи; підприємства зв'язку, промислові, торговельні, будівельні та постачальницькі підприємства; 3) навчальні заклади, заклади охорони здоров'я, фізичної культури, науково-дослідні, проектно-конструкторські організації та інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу морського транспорту; 4) морські сполучення; 5) землі морського транспорту, що надані в користування під морські порти з набережними, майданчиками, причалами, вокзалами, будівлями, спорудами, устаткуванням, об'єктами загальнопортового і комплексного обслуговування флоту, та ін.

Правовою основою для визначення таких понять, як «перевезення пасажирів морським транспортом» та «перевезення вантажів морським транспортом», є розділ 5 КТМУ, ЦК та ГК, тобто законодавство, яке регулює приватно-правові відносини, що пояснюється тим, що перевезення засобом морського транспорту є за своєю суттю господарською діяльністю. Так, у статті 128 «Організація морських перевезень вантажів» та статті 184 «Поняття договору морського перевезення пасажирів» КТМУ визначено, що умови морського перевезення пасажирів і вантажів визначаються договором. Умови заключення, виконання та розірвання договору перевезення пасажирів та багажу визначені в статтях 909, 910 Цивільного кодексу України (далі – ЦК) [12]. Окрім цього, статтею 306 ГК регулюється порядок перевезення вантажів як вид господарської діяльності, що пов'язана з переміщенням продукції виробничо-технічного призначення та виробів народного споживання залізницями,

автомобільними дорогами, водними та повітряними шляхами, а також з транспортуванням продукції трубопроводами [13]. Суб'єктами таких відносин є особи приватного права – перевізники, вантажовідправники та вантажоодержувачі. Морський транспорт, як і інші види транспорту, тут виступають засобами господарської діяльності. Слід зауважити: попри те, що перевезення пасажирів теж є видом господарської діяльності, вони в ГК не врегульовані, хоча належно врегульовані в ЦК як нормативно-правовому акті, у якому містяться загальні норми урегулювання приватно-правових відносин з приводу перевезення пасажирів і вантажів різними видами транспорту, а також КТМУ як нормативно-правовому акті, у якому містяться спеціальні норми, що регулюють дану групу приватно-правових відносин. Таким чином, можна дійти висновку про приватно-правову сутність відносин, які виникають з приводу заключення, виконання та розірвання договору на надання транспортних послуг перевезення пасажирів і вантажів засобом морського транспорту.

Попри те, що закон чітко не визначає сфери правового регулювання діяльності морського транспорту в Україні, його аналіз дає можливість їх виокремлення: 1) до сфери цивільно-правового регулювання (у тому числі господарсько-правового) віднесено заключення та виконання договорів на перевезення пасажирів і вантажів із фізичними, юридичними особами та державою в особі суб'єктів публічної адміністрації, у тому числі договорів страхування; заключення правочинів щодо обслуговування морського транспорту та його інфраструктури; здійснення цивільно-правових угод, пов'язаних з використанням та розпорядженням об'єктами морського транспорту та окремими об'єктами інфраструктури (за винятком земель морського транспорту); здійснення іншої господарської діяльності, направленої на підвищення комфортності та безпеки морського транспорту та розвиток його інфраструктури; 2) до сфери трудового права віднесено заключення та виконання трудових угод з працівниками морської транспортної сфери, їх соціальний захист та застосування дисциплінарної відповідальності до осіб, які знаходяться в трудових відносинах з роботодавцями в особі держави або приватних структур, це регулюється Кодексом законів про працю України; 3) до сфери земельного права віднесено використання земель річкового транспорту, у межах яких розташовані порти, спеціалізовані причали, пристані та затони з усіма технічними спорудами та устаткуванням, що обслуговують річковий транспорт, пасажирські вокзали, павільйони та причали, судноплавні канали, судноплавні, енергетичні та гідротехнічні споруди, службово-технічні будівлі та інші об'єкти, що забезпечують роботу річкового транспорту, це регулюється Земельним кодексом України; 4) до сфери кримінального права віднесено встановлення кримінальної відповідальності за кримінальні правопорушення, пов'язані з порушеннями правил безпеки перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, зокрема ненадання допомоги судну та особам, що зазнали лиха (стаття 284 КК), неповідомлення капітаном назви свого судна при зіткненні суден (стаття 285 КК), незаконне заволодіння транспортним засобом (стаття 289 КК) та ін. [14].

Водночас найбільшою сферою регулювання відносин, що виникають у процесі функціонування морського транспорту взагалі та перевезення ним пасажирів і вантажів зокрема, є сфера адміністративно-правового регулювання. У теорії адміністративного права під адміністративно-правовим регулюванням окремої галузі та сфери слід вважати систему засобів, способів та механізмів урегульованих нормами адміністративного права, за допомогою яких здійснюється належний правовий вплив на розвиток у їх межах публічно-правових відносин [15, с. 27; 16].

Аналіз Закону «Про транспорт» та інших нормативно-правових актів, які регулюють перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, дає можливість виокремити такі групи публічно-правових відносин в цій сфері, які є предметом адміністративно-правового регулювання та потребують подальшої наукової розробки в межах адміністративно-правової науки: 1) відносини публічного адміністрування в галузі морського транспорту, у тому числі надання так званих публічних транспортних послуг; 2) відносини, що виникають з приводу вирішення публічно-правових спорів, пов'язаних з оскарженням рішень, дій та бездіяльності суб'єктів владних повноважень у галузі морського транспорту; 3) відносини, що виникають з приводу вчинення правопорушень у сфері порушення правил та безпеки перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом та необхідності притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності.

Стосовно першої групи – відносин «публічного адміністрування», то цей термін все більше входить у правовий обіг сучасної адміністративно-правової науки та є, по суті, категорією, яка замінила поняття «державне (публічне) управління», що асоціюється з надмірним впливом адміністративного примусу у сфері адміністративно-правового регулювання правових відносин та, на думку сучасних вчених, є пережитком тоталітарної адміністративно-командної системи побудови органів державної влади [16,

с. 18]. Під терміном «публічне адміністрування» на сьогодні розуміють діяльності суб'єктів публічної адміністрації щодо реалізації владних повноважень у порядку та у спосіб, визначені законом, та щодо виконання адміністративних зобов'язань з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам [17, с. 13].

До відносин, що виникають з приводу публічного адміністрування в галузі морського транспорту, слід віднести відносини щодо: своєчасного, повного та якісного задоволення потреб суспільства в морських перевезеннях; захисту прав громадян під час їх транспортного обслуговування; створення умов для безпечного функціонування транспорту; забезпечення відповідно до законодавства державного нагляду (контролю) за безпекою на морському та річковому транспорті; забезпечення рівних конкурентних умов здійснення господарської діяльності, пов'язаної з перевезенням пасажирів і вантажів морським транспортом та розвитку національної морської транспортної системи; забезпечення захисту економічних інтересів України та законних інтересів підприємств і організацій транспорту та споживачів транспортних послуг; координації роботи перевізників, органів публічної адміністрації, пасажирів та власників вантажу; ліцензування господарської діяльності щодо перевезення пасажирів і вантажів різного рівня складності морським транспортом; забезпечення охорони навколишнього природного середовища від шкідливого впливу морського транспорту; надання так званих публічних транспортних послуг, пов'язаних з отриманням дозволів на різні види діяльності, пов'язані з перевезенням пасажирів і вантажів морським транспортом; створення умов для інвестиційної діяльності в цю галузь; проведення узгодженого, економічно обґрунтованого ціноутворення послуг в даній галузі; визначення та надання дотацій на пасажирські перевезення.

До другої групи правових відносин, яка є предметом адміністративно-правового регулювання у сфері перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, належать відносини конфліктного характеру, і виникають вони з приводу вирішення публічно-правових спорів, пов'язаних з оскарженням рішень, дій та бездіяльності суб'єктів владних повноважень у галузі морського транспорту. Такі спори вирішуються в системі адміністративного судочинства у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

У підсумку слід зазначити, що значна частина правовідносин, які виникають з приводу перевезення пасажирів і вантажів морським транспортом, відбуваються між органами публічної адміністрації, які реалізують державну політику у сфері адміністрування морських пасажирських і вантажних перевезень, перевізниками, які надають послуги з перевезення, та пасажирами і власниками (розпорядниками) вантажу, що, очевидно і беззаперечно, є сферою правового регулювання публічної галузі національного права – адміністративного права, норми якого в даній сфері потребують належного удосконалення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Черномаз О.Б. Адміністративно-правове регулювання правовідносин у сфері пасажирських перевезень на залізничному транспорті : дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Оксана Богданівна Черномаз ; Львівський державний університет внутрішніх справ. – Л., 2007. – 219 с.
2. Козачок І.Я. Адміністративно-правові засади забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Ірина Ярославівна Козачок ; Навчально-науковий Юридичний інститут Національного авіаційного університету. – К., 2015. – 216 с.
3. Калініченко А.П. Адміністративно-правові засади нагляду та контролю за безпекою судноплавства в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Альона Павлівна Калініченко ; Державний науково-дослідний інститут міністерства внутрішніх справ України. – К, 2011. – 199 с.
4. Клепікова О.В. Правове регулювання перевезень вантажів морським транспортом : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / Ольга Вікторівна Клепікова ; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2003. – 211 с.
5. Деркач Е.М. Правове регулювання перевезення вантажів залізничним транспортом : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / Е.М. Деркач ; Інститут економіко-правових досліджень НАН України. – Донецьк, 2007. – 198 с.
6. Про транспорт : Закон України від 10 листопада 1994 року № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.

7. Водний кодекс України : Закон України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 24. – Ст. 189.
8. Кодекс торговельного мореплавства України : Закон України від 23 травня 1995 року № 176/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – №№ 47, 48, 49, 50, 51, 52. – Ст. 349.
9. Про залізничний транспорт : Закон України від 4 липня 1996 року № 273/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 40. – Ст. 183.
10. Про автомобільний транспорт : Закон України від 5 квітня 2001 року № 2344-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 22. – Ст. 105.
11. Науковий коментар до статті 15 «Поняття судна» Кодексу торговельного мореплавства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://legalexpert.in.ua/komkodeks/ktm/103-ktm/6782-15.html>.
12. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 40-44. – Ст. 356.
13. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
14. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
15. Адміністративне право України : словник термінів / за заг. ред. Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова. – К. : Ін Юре, 2014. – 520 с.
16. Галуцько В.В. Поняття та зміст адміністративно-правового регулювання [Електронний ресурс] / В.В. Галуцько, О.М. Єщук // ACTUAL PROBLEMS OF CORRUPTION PREVENTION AND COUNTERACTION. – 2011. – Режим доступу : <http://www.law-property.in.ua/>.
17. Дзюндзюк В.Б. Публічне адміністрування в Україні : навч. посібник / В.Б. Дзюндзюк, Н.М. Мельтюхова та ін.; [за заг. ред. д-ра ф. наук, проф. В.В. Корженка, к.е.н., доц. Н.М. Мельтюхової]. – Х. : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2011. – 306 с.
18. Демократичне урядування та публічне адміністрування : проблеми вимірювання та аудиту : наук.-метод. посіб. / авт. кол. : А.Ф. Колодій, М.З. Бунік, П.М. Петровський та ін. – К. : НАДУ, 2011. – 56 с.

REFERENCES

1. Chornomaz, O.V. (2007), “Administrative and legal regulation of relations in the field of passenger transport on railways”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, Lviv State University of Internal Affairs, Lviv, Ukraine.
2. Kozachok, I.Ya. (2015), “Administrative and legal principles to ensure safety in air transport”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, Educational-scientific the Legal institute of the National aviation university, Kyiv, Ukraine.
3. Kalinichenko, A.P. (2011), “Administrative and legal principles of supervision and control over the safety of navigation in Ukraine”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, State research institute of ministry of internal affairs of Ukraine, Kyiv, Ukraine.
4. Klepikova, O.V. (2003), “Legal regulation of goods carriage by sea”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.04, Taras Shevchenko national university of Kiev, Ukraine.
5. Derkach, E.M. (2007), “Legal regulation of goods carriage by railway”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.04, Institute economic and legal researches of the National academy of sciences of Ukraine, Donetsk, Ukraine.
6. "About transport" Law of Ukraine on November 10, 1994 № 232/94-VR, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 1994, no. 51, art. 446.
7. "Water Code of Ukraine, Law of Ukraine on June 6, 1995 № 213/95-VR”, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 1995, no. 24, art. 189.
8. “Merchant Shipping Code of Ukraine” : Law of Ukraine on May 23, 1995 № 176/95-VR, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 1995, no. 47, 48, 49, 50, 51, 52, art. 349.

9. "About railway": Law of Ukraine on July 4, 1996 № 273/96-VR, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 1996, no. 40, art. 183.
10. "On Automobile Transport": the Law of Ukraine on April 5, 2001 № 2344-III, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2001, no. 22, art. 105.
11. "Scientific resume to the Art. 15 „Nation of ship” Merchant Shipping Code of Ukraine”, available at : <http://legalexpert.in.ua/komkodeks/ktm/103-ktm/6782-15.html>.
12. "Civil Code of Ukraine": Law of Ukraine on January 16, 2003 № 435-IV, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2003, no. 40-44, art. 356.
13. "Economic Code of Ukraine, Law of Ukraine on January 16, 2003 № 436-IV", *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2003, no. 18, 19-20, 21-22, art. 144.
14. "Criminal Code of Ukraine : Law of Ukraine on April 5, 2001 № 2341-III", *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2001, no. 25-26, art. 131.
15. Kolomoets, T.O. and Kolpakov, V.K. (2014), *Administratyvne pravo Ukrayiny : slovnyk terminiv* [Administrative Law of Ukraine : Glossary], In Yure, Kyiv, Ukraine.
16. Halunko, V.V. and Eshchuk, O.M. (2011), "Notion and content of administrative and legal regulation", Actual problems of corruption prevention and counteraction, available at : <http://www.law-property.in.ua/>.
17. Dzyundzyuk, V.B., Meltyukhova, N.M. et al. (2011), *Publichne administruvannya v Ukrayini : navch. posibnyk* [Public administration of Ukraine : schoolbook], Vid-vo KharRI NADU «Mahistr», Kharkiv, Ukraine.
18. Kolodiy, A.F., Bunik, M.Z., Petrovskiy, P.M. et al. (2011), *Demokratychnе uryaduvannya ta publichne administruvannya : problemy vymiryuvannya ta audytu : nauk.-metod. posib.* [Democratic government and public administration : measuring and audit problems : scientific and methodological textbook] NADU, Kyiv, Ukraine.

УДК 342.95: 351.745

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ТА СУТНОСТІ ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Чирик С.В., аспірант

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, Україна
sergei-chirik@mail.ru*

Розглядаються окремі аспекти та сутність поняття «принципи адміністративної діяльності патрульної поліції». Наголошується на важливості додержання патрульною поліцією встановлених законодавством принципів адміністративної діяльності. Робиться акцент на тому, що значення принципів полягає у здійсненні узагальненого закріплення засад суспільного ладу, забезпеченні однотипного формулювання норм права, забезпеченні їх впливу на суспільні відносини шляхом правового регулювання та інших видах правового впливу.

Ключові слова: адміністративна діяльність, патрульна поліція, право, галузь, держава.

ОТДЕЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ ПОНЯТИЯ И СУЩНОСТИ ПРИНЦИПОВ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПАТРУЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ

Чирик С.В.

*Национальный юридический университет имени Ярослава Мудрого, ул. Пушкинская, 77, г. Харьков, Украина
sergei-chirik@mail.ru*

Рассматриваются отдельные аспекты и сущность понятия «принципы административной деятельности